

Příběhy se šťastným koncem

Nezbedné kůzlátko

Mary Kelly
Ilustroval Jon Davis

FRAGMENT

První velký příběh pro malé čtenáře

Příběhy se šťastným koncem Nezbedné kůzlátko

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Mary Kelly

Příběhy se šťastným koncem – Nezbedné kůzlátko – e-kniha

Copyright © Fragment, 2015

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Nezbedné kuzlátko

Příběhy se šťastným koncem

Nezbedné kūzlátko

Napsala Mary Kelly

Ilustroval Jon Davis

FFRAGMENT

Příběhy se šťastným koncem – Nezbedné kůzlátko

Poprvé vydalo v roce 2014 nakladatelství Scholastic Children's Book,
An imprint of Scholastic Ltd, Euston House, 24 Eversholt Street, London,
NW1 1DB, Velká Británie
Text copyright © RSPCA, 2014
Illustration copyright © RSPCA, 2014
Cover illustration by Arno Debut Art
ISBN 978-1407-13967-8

Z anglického originálu *RSPCA Animal Corner – Tiny Goat in Trouble*
přeložila Eva Brožová
Napsala Mary Kelly
Ilustroval Jon Davis
Redakční úprava Ondřej Frýbort
Odpovědná redaktorka Ilona Sedláčková
Technická redaktorka Lucie Mikešová
Vydalo nakladatelství Fragment v Praze roku 2015
ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4,
číslo publikace 23 437
Sazbu zhotovilo Grafické a DTP studio Fragment

České vydání © Fragment, 2015
Translation © Eva Brožová, 2015

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí
být rozšiřována bez písemného souhlasu majitelů práv.

www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

ISBN tištěné verze 978-80-253-2606-0 (1. vydání, 2015)
ISBN e-knihy 978-80-253-2643-5 (1. zveřejnění, 2015)

ALBATROS MEDIA a.s.

Harryho probudilo kokrhání kohoutů. Chvilí nevěděl, kde je. Doma slepice neměli... Potom si vzpomněl a usmál se. Než mu maminka porodí malého bratříčka nebo sestřičku, je na farmě u tety Judy a strýčka Martina. S nadšeným výkřikem vyskočil z postele, oblékl se a seběhl do přízemí. Strašně rád na farmě pomáhal, a navíc byly prázdniny. To znamenalo, že může být celý den u zvířat.

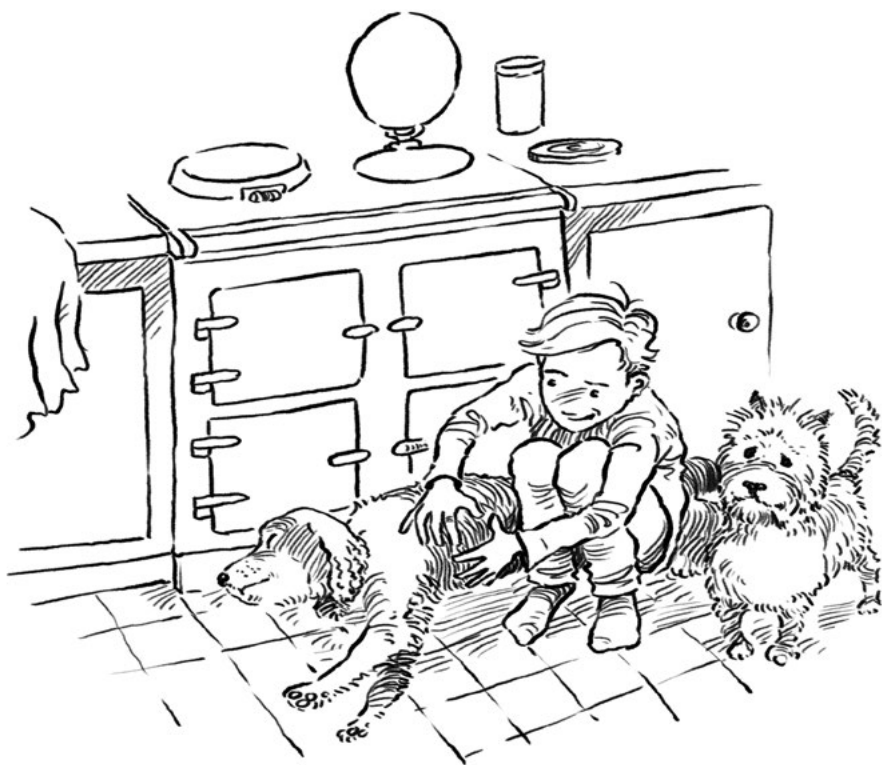
„Dobré ráno!“ vykřikl, když vpadl do kuchyně. Jako obvykle byla útulná zabydleným, chaotickým způsobem. Na kuchyňském stole ležela neurovnaná

hromádka pošty, na okenním parapetu bojovaly o místo kuchařské knihy a Ajax, tetin kokršpaněl, ležel natažený před kamny. Harry se sklonil a podrbal ho na břicho. Vzápětí ucítil, že mu něco narazilo do nohy, a spatřil fenku Tilly, westíka, která se dožadovala jeho pozornosti.

„Jsi ranní ptáče,“ prohodila teta Judy a letmo ho objala. Měla na sobě zablácené džíny a svetr a kolem obličeje rozcuchané hnědé vlnité vlasy, které jako by předtím bojovaly s větrem.

„Nechtěl jsem o nic přijít,“ vysvětlil Harry. Už několikrát na farmě pomáhal, ale tentokrát tu poprvé zůstal přes noc a věděl, že na farmě se začíná pracovat brzy. „Už jsou nakrmené slepice?“ zeptal se.

„Počkala jsem s tím na tebe,“ odpověděla teta Judy, „ale měl bys je obstarat před snídaní. Kohout Frajer už hlásí, že má hlad.“ V tu chvíli se ozvalo další pronikavé zakokrhání. Harry s tetou se na sebe usmáli.

„Vezmu si holínky,“ oznámil Harry a rozběhl se do šatny. Ajax se zvedl ze svého teploučkého místečka před kamny a vydal se za ním, protože doufal, že Harry ho znovu podrbe na břicho.

„Ajaxi! Ty musíš zůstat tady,“ řekla teta Judy a zavolala ho zpátky do kuchyně.

„Nemůže jít s námi?“ zeptal se Harry cestou do šatny.

„U rybníka začala zrovna sedět na vejcích kachna,“ vysvětlila teta Judy. „Než se zabydlí, nechci, aby ji Ajax vyděsil.“

„To je tak bezva!“ vykřikl Harry. „Budeme mít kromě domácích zvířat i divoká káčata.“

Teta Judy se rozesmála. „Myslím, že zvířat, o která se musíme starat, už máme dost.“

Harry musel souhlasit. Teta Judy se strýčkem Martinem měli stádo krav, výběh plný slepic, velkého mourovatého kocoura, dvě prasata a dva psy. Harry byl moc rád, že teta a strýc bydlí na farmě. Mike, jeho nevlastní tatínek, byl bratr tety Judy a farma ležela jen dvacet minut chůze od místa, kde Harry bydlel. On a maminka se sem přestěhovali před dvěma lety k Mikeovi. Harryho maminka neustále mluvila o městě a o tom, jak moc jí chybí tamní obchody, ale Harrymu

se život na venkově s možností strávit spoustu volného času venku líbil.

Oblékl si bundu a následoval tetu Judy kolem velkého jasanu do kolny s krmivem. „Pamatuju si, jak se to dělá,“ prohlásil a začal do kbelíku nabírat krmné granule.

„Každé ráno pět lopatek, je to tak?“
ujistil se.

„Přesně tak,“ přisvědčila teta Judy
a prohrábla mu vlasy. „Ještě z tebe uděláme
farmáře.“

„Asi bych jím chtěl jednou být,“ prohlásil
Harry vážně. „Rád se starám o zvířata.“

Když vynesl kbelík ven z kolny a zamířil
s ním ke kurníku, byl rád, že má na nohou
holínky. Včera v noci muselo pršet, protože
dvůr byl samá louže a pěšina k slepičímu
výběhu byla rozbahněná. Harrymu hlasitě
mlaskaly holínky, a když se podíval dolů,
líbilo se mu, jak se zpod nich valí bláto.

„Kde je dneska ráno strýček Martin?“
zeptal se.

„Ještě se nevrátil z dojírny,“ odpověděla teta
Judy. „Dojení začíná v půl sedmé, takže jsi ho
právě minul. Můžeš za ním zajít později, jestli
chceš. Až se nasnídáš. Podojit celé stádo zabere
několik hodin.“